

Beukelman pioniers in South Dakota

We schrijven 1868 als de weduwe Willempje Beukelman-Groeneveld besluit met haar vier zoons Hendrik, Cornelis, Pieter, Arie en dochter Soetje Beukelman van Zuidland naar Noord Amerika te emigreren. In juni dat jaar zeilde ze naar New York, voor een weduwvrouw van 56 jaar een gewaagde onderneming. Twee van haar reeds getrouwde kinderen Abraham getrouwd met Lena Blik en Aafje getrouwd met Leendert Plooster bleven in Zuidland. De overtocht was vol ontberingen men had met zijn alle slechts de beschikking over een kleine ruimte benedende, zonder sanitair, water en slechts beperkte ventilatie. In die kleine ruimte moesten ze niet alleen met z'n alle slapen, maar ook koken, wassen etc. bovendien had men veel last van zeeziekte. Na aankomst reisde Willempje met haar kinderen eerst per trein en daarna per huifkar naar de nieuwe Hollandse nederzetting in Pella in de staat IOWA gesticht door Ds Scholte in 1847.

In Pella aan de oever van de " Des Moines River " vond men zeer vruchtbaar land en begon men een farm van 40 acres (1 acre = 0,405 hectare). Na een paar jaar bood President Grant ter bevordering van de Reconstruction aan pioniers nieuw land aan in Sioux County. De gebroeders Beukelman met hun moeder en zuster vertrokken in mei 1870 met een wagentrein van huifkarren waarachter het vee werd opgedreven, onder leiding van A. van der Meiden 300 mijl west waards. Voor de familie Beukelman werd deze moeizame tocht bijna een ramp toen hun huifkar in een rivier stortte, gelukkig was hij niet zo diep zodat behalve materiele schade aan de huifkar, die men de andere dag repareerde, en wat dode kippen men verder geen nadelige gevolgen ondervond. Op de nieuwe plaats aangekomen begon men een nieuwe boerderij met 160 acres, voorspoed en goede oogsten waren hun deel. Dochter Aafje getrouwd met Leendert Plooster kwam in 1876 ook over uit Zuidland, waar ze woonde aan de Zuidoordschedijk " Strodorp ", en een jaar later kwam ook oudste zoon Abraham met zijn gezin, zodat de hele familie compleet was. Dat het niet altijd voorspoedig ging blijkt uit het volgende: Op een mooie zomerochtend werd plotseling de lucht inktzwart en een wolk van onafzienbare sprinkhanen daalde neer op de velden vernielde heel de oogst, daar ze tegelijkertijd overal eitjes legde had dat tot gevolg dat ook de oogst in de volgende jaren opgegeten werd waardoor vele pioniers verarmde en sommige terugkeerde naar Pella.

Door de instroom van veel nieuwe emigranten uit andere oorden in hun nederzetting was het onmogelijk om de boerderijen nog uit te breiden dus werd een commissie benoemd met o.a Leendert van der Meer en Arie Beukelman vergezeld van een landmeter om verder westwaarts land te zoeken. Een moeilijke reis begon, met paarden en wagens trok men op kompas door de prairievlakte zonder wegen, huis of teken van mensen en dat midden in de winter, soms belaagd door troepen uitgehongerde wolven, verdwaald in sneeuwstormen en achtervolgd door een groep woedende indianen (omdat op de plek waar hun kamp gestaan had een prairie brand was ontstaan). Na vele honderden mijlen te hebben rond gereden werd besloten dat westelijk van Douglas County de meest geschikte plaats was voor een nieuwe Hollandse nederzetting. Na terugkomst in februari 1882 werd aldus besloten en op 6 april 1882 vertrokken de eerste kolonisten en weer trok Willempje Groeneveld met haar familie westwaarts naar een nieuw te stichte " home stead ".

De eerste winter op deze onbeschutte prairie was er een met veel ontberingen voor de familie Beukelman, hun prairie huis was een zogenaamd " Sod house " een hut van plaggen bestaande uit een ongedeelde ruimte waar men alle te samen woonden. De prairie kende uiteraard ook geen weeshuis en huize Beukelman was een toevluchtsoord voor vele ouderloze kinderen (vele stierven die eerste jaren vol ontbering) op een gegeven moment waren er zelfs zeventien kinderen in huis. Men verzamelde buffelmest sneed het soms mans hoge lange prairiegras en maakte daar ballen van die tot brandstof diende, dekens verkreeg met door ruil van honden met Sioux indianen, die de honden dan weer aten bij gebrek aan ander voedsel.



Sod house in South Dakota.

Toen de eerste lente aanbrak begon men de prairie te scheuren , men werkte van zonsopkomst tot zonsondergang en zo vestreken de seizoenen. In het centrum van de nederzetting werd een schuur gebouwd die als de gereformeerde kerk diende, men liep soms wel twaalf mijl om de dienst bij te wonen, de Beukelman familie stichtte een schooltje waar men gedurende de wintermaanden les kreeg van Harry Beukelman, William de andere zoon van Hendrik werd de prairie dokter. Door de boerderij verschillende keren uit te breiden kwam men zodoende tot een zekere welstand. Uiteraard is het contact met familie Beukelman in Holland na verloop van tijd verloren gegaan totdat dit begin jaren negentien negentig weer hersteld is, toen vernamen we ook dat een achterkleinzoon van Willempje, Roy Donald Beukelman 2^e luitenant navigator van een Lancaster bommenwerper bij de bevrijding van ons land op 23 maart 1944 met zijn vliegtuig tijdens een raid op Duitsland bij Vollenhove neergestort is . Tijdens de 3^e reünie in juni 1995 van de familie .Beukelman op de campus van de Dakota Wesleyan universiteit in Mitchell die ik met mijn vrouw en vader en nog enkele andere Hollandse Beukelman families bezocht heb werd tijdens een kerkdienst geleid door Ds Ed Wynne de man van Bonnie Beukelman ter ere van Willempje Groeneveld een bronzen plaque onthuld die op het grafmonument van haar zoon Hendrik bevestigd is (Willempjes houten grafmonument is tijdens een prairie brand verwoest).



Ongeveer 90 vrouwen en mannen Beukelman uit alle staten van Amerika en Nederland waren hierbij tegenwoordig om zo een eenvoudige Zuidlandse weduwe te gedenken en te eren, een vrouw met een geweldige geestkracht en een diep geloof, die om haar gezin een betere toekomst te geven een naar huidige maatstaven gemeten een bijna onmogelijke taak volbracht.



Graf van Hendrik Beukelman Harrison South Dakota.

Arie Beukelman Czn. Poortugaal 2001.